

קניה הגורל לא מת

קבול בעולם כי גנרלים אוהבים פהת למות מאשר טוראיים. גנרל סין, מורה כושי מבני שבט קיקיו שהפך ראש חטיבת לוחמים במחתרת המאו"מ, לא היה יוצא מכלל זה. הוא נחטס אחרי שנפצע קל בג' רוגו, הובא למשפט, נידון למוות. אך לא היה לו חשק מופרז למות.

גם כולאוי הבריטיים חשבו כי כמה גנר"לם חיים מאחורי סורגינם, שווים יותר מ" אשר גנרל יחיד מת. הם הציעו לגנרל סין הצעה: שיתוף ביניהם ובין המאו"מ, יג" רום לכניעתם, יקבל כתמורה את רכושו ה" יקר ביותר: החיים.

יוסקי וצווחות. הכושי הבין את ה" רמו, מצא את העסק כדאי. הוא שלח שליחים לחבריו ביער, הבטיח להם שהמלחמה המת" ריפה והולכת נמאסה מומן גם על האנגלים, שאפשר להגיע לכלל פשרה. בתיווכו סת" קיימה פגישה מוזרה בין המפקדים הכושיים, הרגילים להרוג כל לבן, ובין המפקדים ה" לבנים, הרגילים להרוג כמעט כל כושי, לה" קור רק אחי"כך אם היה טרוויסט או לא. לא ידוע אם המפקדים שתו ויסקי, או אם התלפו סיגוריות. אולם כשחזרו דברייטין לגירובי, בירת קניה, נתקבלו במקהלה של צוחות הצד השלישי במלחמה — קהילת ה" מתישבים הלכנים שתפסו את מיטב האדמות של הארץ וגרמו על"ידי כך למרד המאו" מאו, עזקו חמס. היה ברור להם: פשרה בין נושאי"הנשק משני הצדדים יכולה להיות רק על חשבונם.

ואמנם, חששם לא היה לחינם. המערכה בקניה, שתחילה התייחסו אליה בזלזול כאל שגעון זמני של כושים מטורפים, לבשה ב" חדשים האחרונים ממדים שהזכירו את אירלנד ואת ארץ"ישראל — שני זכרונות בלתי נעימים לגמרי. האנגלים הבינו ששוב לא תיתכן הכרעה צבאית אמיתית — אי"אפשר לגצח בכייונים את מלחמת"השיחרור של עם מתעורר. וכמו תמיד במקרים אלה, תשוב ה" אנגלים על פשרה: סיפוק חלק משאיפות הכושים כגון פתיחת האדמות הטובות ל" שביטיהם הרעבים לקרקע פוריה. בעיני כל המתישבים הלכנים היה זה ה" התחלה של סוף שחור מאד.

פוארטוריקו

כבלים של זהב

קולומבוס גילה את פוארטוריקו, במסעו השני אל העולם החדש. השבוע הצטערו אמ" ריקאים רבים שהוא גילה את האי בכלל. גרמו לצער זה שני צעירים וצעירה יפה" פיה שנכנסו לבית"הגנבהים בושינגטון, רו מן היציע לתוך האולם, פגעו בחמשה צירים, שעה שאחרים הצטופפו מתחת לשולחנות. אחרי שנתפסו, הודיעו כי שאיפתם אחת: לשחרר את ארצם מהשיעבוד האמריקאי.

בארצות"הברית עוררו הטרוויסטים יותר התפעלות מאשר רוגו. קשה היה לאמריקאי להבין כי אדם נורמלי מוכן לוותר על מעמדו כנושא פספרט אמריקאי, הנכס היקר ביותר ה" בעולם. אולם בפוארטוריקו עצבה עוררו ה" שלושה רוגו רב. אמנם, אין לאי מה להפסיד אלא את כבלי. אולם לרוב בני האי לא היה כל רצון לאבד כבלים אלה.

שיעבוד כדאי. הסיבה לכך היתה פשו" סה: היו אלה כבלים כדאיים. פעם היתה הארץ עשירה בהוב. אולם הספרדים, שכבשו את האי, באמצעות כוח צבאי שמנה בדיוק 51 איש. מידי 30 אלף אינדיאנים, רוקנו תוך עשרות שנים מעטות את האדמה מכל דבר מבריק. לעומתם האמריקאים, שכבשו את האי מידי הספרדים לפני 55 שנה, הכניסו זהב במקום להוציא. הם השקיעו כסף, נתנו לתו" שבים מעמד מלא של אזרחים אמריקאיים, עם כל הכוחות הנובעות מכך.

לרוב בני האי, שגדלו כגורל ישראל מלבד הנגב, היה זה מספיק בהחלט. הם לא דאגו לעתיד, גידלו משפחות ענקיות, התכבדו ב" פרטים מקסיקאיים וארגנטינאיים וטיילו ביום הראשון בחולצות סטגוניות בכיכרות עריהם. העובדה שהאי אינו מדינה בעלת ייצוג ב" קונגרס אלא רק מחוז אוטונומי, לא הטרידה את מנוחתם כל עיקר.

אולם המחצנה הלאומית הקטנה, הרוצה בעצמאות מוחלטת, חושבת אחרת. לפני שנ" תיים ניסו חבורה להרוג את הנושא טרוומן. הפגנת השבוע היתה חוליה נוספת במאבקם. הם רצו להמיר את הדולארים והספרוסט האמריקאי בחרות. בעיני חבריהם היו מטו"

* ולא פורטר קו, כפי שהאי נקרא לרוב בטעות.

ארצות הברית

חוש הומור

לפני שנתיים אמר סנאטור אמריקאי בשם ויליאם בנטון שגיו מק"קארתי הוא שקרן, רמאי, משתמש מתשלום מס"ההכנסה ובעל הכנסות ממקורות מפורקים.

למחרת היום אצו העתונאים אל מק"קארתי, שהחל או בדיוק להיות איש מענין, שאלו אותו מתי יתבע את בנטון לדין. אולם מק" קארתי ידע את אשר לא ידע היועץ המשפטי הישראלי במשפט קסטנר (ראה רפורטג'ה): כשתובעים אדם לדין באשמת הוצאת דיבה, עלולים כל מיני חתולים לצאת מן השק. לכן אמר, בחיך: "איני יכול להגיש משפט על הוצאת דיבה, כי לשם כך עלי להוכיח שמי" שהו קיבל את הדברים ברצינות. לא מצאתי אף איש אחר כזה."

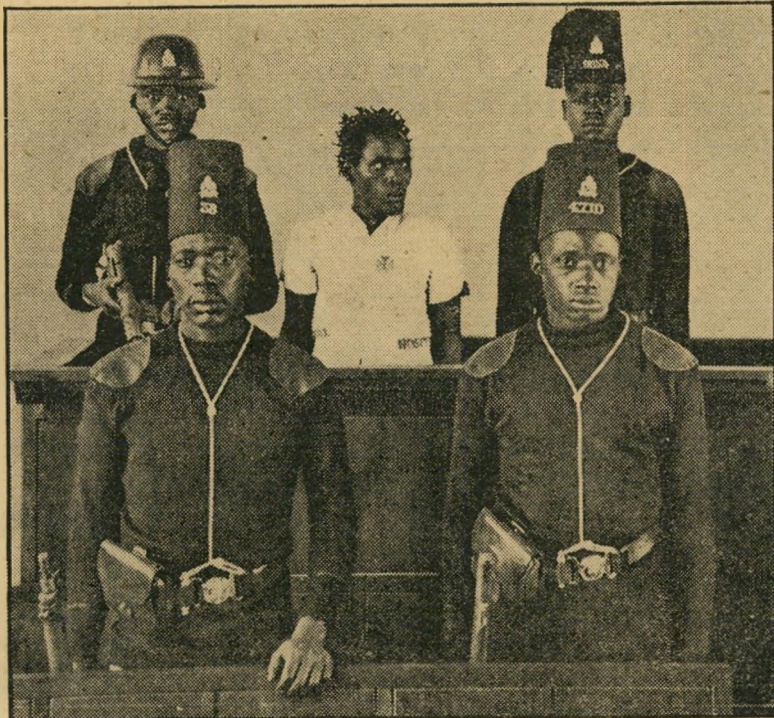
מאז עבר זמן רב. השבוע נזכרו 100 פוע" לים, חברי אהת האגודות המקצועיות, שהפ" סידו משפט מענין, לכן שלחו מיברק לסנא" טור, הודיעו כי הם התייחסו ברצינות גמורה לדברי בנטון. הם מוכנים אפילו להעיד על כך בבית"המשפט — בתנאי שמק"קארתי יגיש תביעה.

תגובת מק"קארתי לא הפתיעה איש: זהו נסיון קומוניסטי נוסף להכתים את שמו של האישי היחיד באמריקה הלוחם בהם כגבר. מפלה לצבא. אולם 100 פועלים בעלי"

דמויות מהלכות בחוץ, ישיבות ועדת מק" קארתי היו סודיות. העתונאים רצו בחוץ, ראו רק אנשים אצים אנה ואנה. תחילה הקפידו לרשום: "לפי דברי הסנאטור מק" קארתי הודיע העד..." גיו מק"קארתי גילה ש... אולם במרוצת הימים זה נמאס להם הם החביאו את שם אומר הדברים, ציינו את דברי הסנאטור כעובדות. לעם האמריקאי נודע, בצורה זו, כי בפעלים החיוניים ב" יותר של הצבא שורצים המרגלים.

הגנרלים חרקו בשיניים, אך לא העיני לצאת למאבק פוליטי. במקומם נכנס עתונאי צעיר, בעל השקפות בתקומות, לעובי ה" קורה. הא חקר שנית את העדים שנחקרו סודית על ידי הועדה, גילה כמה גילויים מפתיעים: רוב הודעות מק"קארתי היו כוז" בות. אנשים שסולקו מן הצבא לא ידעו מדוע סולקו, לממונים עליהם לא היה שום חשד נגד המפוטרים. הפיטורים באו, פשוט כיו לפיים את הסנאטור, שגילה פרטים חסרי חשיבות על עברם הרחוק.

איש"מדע סובייטי חשוב, שגילה למק" קארתי פרטים נוראים על הסודות שנפלו לידי המרגלים הס.בייטיים, נתגלה כפקיד בן 21 בחנות שק"ם אמריקאית בגרמניה, ערק כן הצבא הסובייטי. עד שלדברי מק"קארתי "התמוטט בשעת החקירה מרר בככי והודה בכל". התגלה כמנהגס שסבל בשעת ה" חקירה מהתקפת עצבים, אך לא הודה. הגג הגדול ביותר היה יהודי בשם גריני בלום, "שותפו וידידו האישי של רוזנברג,

"גנרל סין" שומע את פסקיהרון המוות סוף שחור

המרגל הקומוניסטי שהוצא להורג. נתברר שהיה זה אמנם מנהגס שעבד במפעל, אך שראה את רוזנברג בעצם האחרונה לפני כמה עשרות שנים כשלמדו שניהם באותה מכל" לה.

יהודי בשם פריץ. אולם גילויים אלה לא הביילו את מק"קארתי. הוא עבר ישר לענין אחר: רופא"שיניים יהודי בשם פריץ, שגויס לצבא ככל הרופאים, סירב, בשעת קבלו את תואר"הקצונה המגיע לרופא, ל" הכריז שלא יהיה מעולם קשור עם ארגון ק.מוניסטי. הוא הסתמך על זכותו החוקית לטרב לענות על שאלות עלולות להטיל עליו האשמה פלילית. בצבא לא חשב איש כי דעותיו הפוליטיות של רופא"שיניים סתמי חשובות למאבק"המלחמה.

אולם לא כן מק"קארתי, הוא גילה את השעורורה הנוראה, הרעיש עולמות, הזמין לפניו גנרלים בעלי עבר קרבי, העליבים ו" גירשם כילידי בית"ספר. שר"הצבא התערב, ניסה להגן על אנשיו, נפל בכלכותה של מק"קארתי, הושמץ קשות. הודעת השר, שזכתה מראש לאישור רשמי מטעם הנשיא, הוגדרה על ידי גיו כ"מנובת לחלוטין".

היה זה הקס ששבר את גב"הגמל. מק" קארתי הכריז, למעשה, מלחמה על אייק. ניבאו פרשנים: אם לא יצליח אייק עתה לשבור מיד את מק"קארתי, ישבור הלה את אייק. שהרי אם לא עכשיו, אימתי?

טכניקה הזרוע הארוכה

הוגו שראם היה שוודי"בנקים זריו ורב" כשרון. ששה שבועות לאחר שהצליח להוריק את קופת"הבנק הלאומי של מיסי, מדינת וושינגטון, ארצות הברית, כבר חצה את ה" מדינה לרחבה, מצא את עצמו תחת קרני השמש האביבית של פלורידה.

אבל להרגו היה פגם אחד: הוא לא ידע לשמור על לשונו. בשבתו באחת המסבאות של מיאמי, פלורידה, סיפר ברבים על מע" לליו ביטל, נתפס על ידי אנשי"בולשת ש" נמצאו במקום ונעצרו לשם זיהוי.

שריקה בטלפון. היהודי ערך בשיטות של סרט בלש"דמויני. אנשי"הבולשת של מיאמי צלמו את הוגו שראם והתקשרו עם משטרת"מיסי:

"בידינו נמצא ברנש החשוד בשוד הבנק שלכם. אנו מעבירים לכם את תצלומי ב" טלפון."

מיד חיברו אנשי משטרת מיסי אל ה" טלפון שלהם מכשיר קטן ומזור המכונה בשם ספיוטיו" מכשיר דומה חובר גם אל הטלפו במיאמי ולתוכו הוכנס התצלום.

אחד הבלשים לחץ על כפתור הספיוטיו, מתוך שופרת"הטלפון בקעה צפירה מחרי" שת אפונים: המכשיר מן המיאמי הפך את האורות והצללים של התצלום לגליליקו עכני אורך שונה. העביר אותם בטלפון למיסי, שבו והפכו לתצלום והודפסו על גבי נייר. השע דקות לאחר מכן כבר נמצא התצלום של הוגו שראם בידי משטרת"מיסי, ועוד בו ביום זוהה על ידי עובדי הבנק שנשדד. עתה מבלה הוגו שראם את זמנו בבית" הסוהר, מספר לחבריו על גאונות השוטרים המעבירים תצלומים בטלפון.

העתונאים הקדימו. מכשירי הספיו" פוטו, הנמצאים כיום בתחנות"משטרה וב" משרדי"בולשת של 20 ערים גדולות בארצות הברית, אינם המצאה חדשה. שירותי"הידיעות הגדולים רוטרס, אוסטייטד פרס, יונייטד פוטו, העבירו תצלומים באמצעות הרדיו והטלפון עוד בתקופת מלחמת העולם השניה. אחד מהישיגיהם הגדולים: העברת תצלומי הלחימה של ג'ורג' הששי, מלך"בריטניה, מ" לונדון לגני"ורק, תוך 18 דקות.

יש לשער שפעילות משטרתית זאת תאריך את זרוע"החוק, תאלץ את הפושעים לסגת לשיטות קדומות של איפור, או להתקדם לשיטות של ניתוחים פלאסטיים יקרים.

מחקר

סודה צבעונית

כעשרים גברים ונשים נתכנסו באילם מפו" אר, מלא שולחנות ערוכים, עמוסים כל"טוב. היו אלה אורחי"הכבוד של המכון למחקר מדעי של סטוקהולם, שבדיה שהומונו לסעו" דה מיוחדת במינה.

מארתם, נציג המכון למחקר חיך חיוך רב משמעות ורמו לאחד המשרתים שעמד בפתח. המשרת לחץ על כפתור החשמל, והאולם כולו הואר בזרקורים בעלי מסגרות מיוחדות, התוצאה היתה מדהימה: הדגים אשר על השולחנות נראו כחוליים כהים, כאילו נטבלו בדי. הצלי נראה כשחוף"דם.

השפעת הצבעים המזוירים של המאכלים על הסטובים היתה הורסנית. רבים מהם שמרו על הקימוס המקובל, הוסיפו לאכול, תוך עקמת חוטם, אך השיחה העליזה נדמה. כמו שמן"קיקי, פתע פלטה אשה צעירה ועקת אימים, הגישה את המפית הצחורה אל פיה, הכריזה שהיין דומה לשמן"קיקי. אותה שעה החליט המארח לשים קץ למ" בוכה הכללית, פקד על המשרת לשוב ולהאיר את האולם באור רגיל. מיד קיבלו המסע" מים את צבעיהם הרגילים, מצב הרוח חזר לרמתו הקודמת.

גם אנשי המכון הסטוקהולמי היו מרוצים: התנהגות אורחיהם הוכיחה ללא כל צל של ספק את הקשר האמין הקיים בין שניים מחושי החשבים ביותר של האדם — חוש הראייה וחוש הטעם, העידה על כך שהאדם אינו מסוגל ליהנות ממאכלים בעלי צבעים בלתי רגילים. אפילו אם טעמם לא השתנה, המסקנות מסחריות מסיום המחקר בשבת זה, מעתה והלאה ירבו יצרני המזונות השו" נימ, וביחוד המזונות המשומרים, להרוש בצעת אנשי מע, שתדלו לשות לחוצרתם צבעים שיצורו את תיאבון הצרכנים.

* תצלום בדיק — אנגליה.